

Справа № 2-о-384/2010

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

16 серпня 2010 року Феодосійський міський суд Автономної Республіки Крим

у складі: головуючого судді – Самойлової О.В.,

за участю народних засідателів – Крупко Т.В., Черненко К.А.,

при секретарі – Ушак Ю.С.,

за участю прокурора – Жиганової М.В.,

представника Психіатричної лікарні № 3 м. Феодосії – Склянного В.В.,

лікаря-психіатра – Євдокимової Т.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м. Феодосії цивільну справу за заявою головного лікаря Психоневрологічної лікарні № 3 м. Феодосії Склянного В.В. про госпіталізацію ОСОБА_3 до психіатричного закладу в примусовому порядку,

ВСТАНОВИВ:

Головний лікар Психоневрологічної лікарні № 3 м. Феодосії Склянный В.В. звернувся до суду із заявою про надання примусової психіатричної допомоги ОСОБА_3 шляхом її госпіталізації до психіатричного закладу.

Заява мотивована тим, що комісія лікарів психіатрів Психоневрологічної лікарні № 3 м. Феодосії прийшла до висновку про те, що ОСОБА_3 страждає хронічним психічним захворюванням: атеросклеротичне слабоуміє з психотаподібною поведінкою і асоціальним веденням образу життя, не може у повній мірі відповідати за свої дії, потребує в уточненні діагнозу, у зв'язку із чим є необхідність у примусовому стаціонарному лікуванні ОСОБА_3 у психіатричному закладі.

У судовому засіданні головний лікар ПНЛ № 3 м. Феодосії Склянный В.В. заяву підтримав та пояснив, що ОСОБА_3 спричиняє значну шкоду своєму здоров'ю у зв'язку із погіршенням психічного стану, не може у повному обсязі забезпечувати свою життєдіяльність, наявність у неї психічного розладу підтверджується висновком комісії лікарів, письмовими заявами сусідів, умовами життя ОСОБА_3, яка створила на території домоволодіння сміття звалище вище зросту людини, що спричиняє пожежо- та санітарну небезпеку для оточуючих осіб, із сусідами поводить себе агресивно, не має одягу, у будинку відсутні світло, вода, газ, вона не може у повній мірі усвідомлювати значення своїх дій та представляє небезпеку для оточуючих її людей, від її сусідів надходять скарги на неадекватні дії останньої, неодноразово викликала „Швидка допомога”.

Лікар-психіатр Євдокимова Т.В. у судовому засіданні заяву також підтримала та пояснила, що вона декілька разів виїжджала за викликом на адресу, де проживає ОСОБА_3, у її домоволодіння неможливо зайти тому, що подвір'я завалено сміттям, яке гниє, розтіває та тхне, навіть калитка не відкривається, учора „Швидка допомога” привезла ОСОБА_3 до лікарні, вона знаходилася у ганебному стані: брудна, без взуття та одягу, її відмили та одягли, надали медичну допомогу, її оглянув лікар, ОСОБА_3 виявляє маревну трактову подій, відсутність пам'яті, має асоціальну поведінку, не може самостійно забезпечити себе, у неї відсутня критика, на сусідів виходить із сокирою, у разі ненадання примусової психіатричної допомоги ОСОБА_3, вона може спричинити шкоду своєму здоров'ю та представляє небезпеку для оточуючих, крім того, її син – ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1 був інвалідом 2-ої групи у зв'язку із психічним захворюванням, з 1996 року він знаходився на обліку у ПНЛ № 3 з приводу шизофренії, також у нього був виявлений туберкульоз, у його медичній картки, яка збереглася у архіві, зазначено, що у 2004 році він не пройшов комісію у зв'язку із тим, що його мати не надала йому паспорт, у травні 2004 року він помер від туберкульозу, у медичній картці також є запис дільничної медичної сестри про те, що вона була на виході у ОСОБА_4, подвір'я повністю засмічено, умови життя дуже погані.

В судовому засіданні ОСОБА_3 пояснила, що їй 77 років, вона працювала на панчішній фабриці, з 1983 року пішла на пенсію, в останній раз пенсію отримувала у минулому році, вона проживає сама, будинок належить її чоловіку, який помер ІНФОРМАЦІЯ_4, вона збирає папір для того, щоб опалювати будинок, паспорт та пенсійне посвідчення вона сховала у якусь книгу, яку саме, не пам'ятає, її син помер від голоду у лікарні, інших дітей не має, є три брата та сестра, вважає, що вона здорова, її лікувати не потрібно, сміття з двору вона вивезе самостійно.

Законний представник ОСОБА_3 – ОСОБА_5 в судовому засіданні заперечувала проти примусового приміщення ОСОБА_3 до психіатричного закладу, пояснила, що ОСОБА_3 є її сестрою, вони зустрічаються приблизно два рази на місяць, на вулиці, одна до одної не ходять, у сестри повне подвір'я сміття, вона привозить із сміттєвих контейнерів коробки, у її домоволодінні не можна жити, воно рушиться, вона та брати пропонували сестрі допомогу, але вона відмовлялася, говорила, що сама справиться, вважає, що сестра не представляє загрози для суспільства, вона здорова, її лікувати не треба, вона бачила, що вона ходить без взуття та нормального одягу, що вона брудна, але нічого не робила, не може пояснити поведінку сестри, її контролювати також не може.

Прокурор м. Феодосії вислухавши учасників процесу, визначився із позицією та підтримав заяву про примусову госпіталізацію ОСОБА_3 до психіатричного закладу.

Вислухав пояснення представника ПНЛ № 3, лікаря-психіатра, прокурора, законного представника, допитавши свідків, дослідивши матеріали справи, суд вважає заяву такою, що підлягає задоволенню.

Судом встановлено, що 05.08.2010 року ОСОБА_3, що проживає за адресою: АДРЕСА_1, була оглянута комісією лікарів Психоневрологічної лікарні № 3 м. Феодосії, комісія прийшла до висновку, що ОСОБА_3 страждає хронічним психічним захворюванням: атеросклеротичним слабоумієм с психопатоподібною поведінкою і асоціальним образом життя, не може у повному обсязі відповідати за свої дії, потребує в уточненні діагнозу і примусовому стаціонарному психіатричному лікуванні в умовах Кримської республіканської психіатричної лікарні № 1 м. Сімферополя (а.с. 3).

Допитаний у якості свідка працівник патрульної служби МВВС ОСОБА_6, в судовому засіданні показав, що 15 серпня 2010 року він був на чергуванні, з чергової частини МВВС надійшов виклик про надання допомоги психіатричній бригаді за адресою: АДРЕСА_1, коли вони прибули за місцем виклику, ОСОБА_3 стояла біля воріт, вона була без взуття, на її подвір'ї було дуже багато сміття, від нього йшов поганий запах, ОСОБА_3 говорила, що її постійно грабують та переслідують наркомани, коли приїхала машина, вона стала агресивною, кричала, вибивала двері машини, на її поведінку скаржилися сусіди.

Допитані в судовому засіданні свідки ОСОБА_7, ОСОБА_8, ОСОБА_9, ОСОБА_10, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_13 показали, що вони є сусідами ОСОБА_3, знають її тривалий час, за останні три – п'ять років її поведінка дуже змінилася, вона щоденно на протязі декількох років привозить на подвір'я свого домоволодіння сміття із сміттєвих контейнерів, сміття гниє, тхне, по ньому бігають щури, миші та таргани, розвелось багато собак та кішок, у домоволодінні відсутні вода, світло, газ, дах провалився, ОСОБА_3 не миється, не має одягу, постійно висловлює на адресу сусідів погрози та прокляття, звинувачує у смерті її сина, вони намагалися вивезти сміття із подвір'я ОСОБА_3, але остання кинулася на них із пилкою, при спілкуванні ОСОБА_3 агресивна, кричить, лається, її поведінка створює небезпеку для сусідів, є можливість виникнення пожежі, розповсюдження хвороб, вони вважають, що ОСОБА_3 необхідна психіатрична допомога.

Відповідно ст. 22 Закону України «Про психіатричну допомогу», заява представника психіатричного закладу про госпіталізацію особи до психіатричного закладу в примусовому порядку розглядається судом за місцем знаходження психіатричного закладу протягом 24 часів з дня її надходження. Стаття 14 Закону України «Про психіатричну допомогу» передбачає, що особа, яка страждає на психічний розлад, може бути госпіталізована до психіатричного закладу без її усвідомленої згоди або без згоди її законного представника, якщо її обстеження або лікування можливі лише в стаціонарних умовах, та при встановленні в особи тяжкого психічного розладу, внаслідок чого вона вчиняє чи виявляє реальні наміри вчинити дії, що являють собою безпосередню небезпеку для неї чи оточуючих.

Суд, оцінивши наявні в справі докази в їх сукупності, з урахуванням того, що ОСОБА_3 не в змозі самостійно себе обслуговувати, веде асоціальний образ життя, має маячливе сприймання, її сестра ОСОБА_5 не може тримати під контролем поведінку ОСОБА_3, дійшов до висновку про те, що ОСОБА_3, в наслідок стійкого психічного розладу вчиняє дії, що являють собою безпосередню небезпеку для неї та оточуючих.

На підставі викладеного, суд вважає, що вимоги заявника підлягають задоволенню в повному обсязі.

Керуючись ст.ст. 10, 11,60, 212, 213, 215, 279-282 ЦПК України, ст.ст. 14, 22 Закону України «Про психіатричну допомогу», суд

ВИРІШИВ:

Заяву головного лікаря Психоневрологічної лікарні № 3 м. Феодосії Склянного Володимира Володимировича про надання ОСОБА_3 психіатричної допомоги в примусовому порядку задовольнити, госпіталізувати ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_3, до психіатричного закладу в примусовому порядку.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку до Апеляційного суду АР Крим через суд першої інстанції шляхом подачі в 10-денний строк з дня проголошення рішення апеляційної скарги.

Суддя

Самойлова О.В.

народні засідателі

Крупко Т.В.

Черненко К.А.